

■

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over raadpleging en conclusies inzake de nieuwe geluidsnorm voor elektronisch versterkte muziek - 1787 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, minister, collega's, het debat over gehoorschade is niet nieuw. Het is al meerdere malen, zowel in de media als in dit parlement, aan bod gekomen. Te veel en te luide geluiden verhogen nu eenmaal de kans op gehoorschade. Te is nooit positief, ook in dezen niet.

Nadat de medische sector aan de alarmbel trok, is ook vanuit de politiek gesteld dat moest worden bekeken op welke wijze er actie kon worden ondernomen. In 2009 werd een beleid rond gehoorschade opgestart waarin minister Schauvliege en minister Vandeurzen als initiatiefnemers op de voorgrond traden. Op 19 januari 2011 stelde minister Schauvliege haar 'Voorstel voor een Vlaamse reglementering maximaal geluidsniveau muziek in een inrichting' voor aan de muziek- en jeugdsector. Het voorstel deed heel wat stof opwaaien en zorgde voor heel wat uiteenlopende reacties: de normen zijn niet haalbaar in alle accommodaties, de administratieve overlast loopt op, er komen heel wat extra kosten bij enzovoort.

Ook in het parlement is het voorstel aan bod gekomen, met een aantal actuele vragen over de toekomst van de normen die zouden worden opgelegd en over eventuele flankerende maatregelen.

Minister, welke reacties hebt u gekregen op uw voorstel van januari? Wat zijn de belangrijkste bekommernissen die naar voren worden geschoven door de jeugdsector, de evenementensector en de muzieksector? Kunt u daar een rode draad in terugvinden?

Hebt u na 11 februari, de deadline voor het indienen van reacties, nog een overleg gehad met de muziek- en jeugdsector over de binnengekomen reacties? Welke wijzigingen denkt u alsnog door te voeren om tegemoet te komen aan de bezorgdheden en praktische opmerkingen die zijn geuit door de jeugd-, muziek, en evenementensector? Welke timing stelt u voorop voor het uitwerken van een Vlaamse regelgeving omtrent de maximale geluidsniveaus voor muziek?

Is heel wat ongerustheid niet gebaseerd op het feit dat de impact van de voorstellen niet goed in te schatten is? Nieuwe voorstellen roepen nu eenmaal vaak reacties en vragen op. Welke flankerende maatregelen kunnen dat effect eventueel mee opvangen? Is bijvoorbeeld voor beperkt uitgebouwde accommodaties, zoals jeugdhuizen, parochiezalen en kantines, het nodige wetenschappelijke onderzoek en de nodige praktijkervaring aanwezig om te weten of de normen effectief haalbaar zijn? Acht u het haalbaar en wenselijk om op basis van een aantal proefprojecten en in samenwerking met de sector, de nodige informatie te verzamelen om tot correct uitvoerbare afspraken te komen waar iedereen zich achter kan scharen?

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Voorzitter, minister, collega's, we zijn allemaal bezorgd om de gezondheid van jongeren, samen met onze goede vriend Herman Schueremans, die niet alleen daarom bezorgd is, maar ook om het feit dat onze jongeren nog steeds het recht hebben om te kunnen genieten van de muziek. De heer Schueremans kon hier jammer genoeg niet aanwezig zijn, maar hij staat erop dat jongeren ook in de toekomst op een vredige en sociale manier bij elkaar kunnen komen.

We moeten streven naar een werkbare en haalbare wetgeving. We mogen zeker niet het voorbeeld van Zwitserland volgen, waar men blijkbaar liever de boetes uitbetaalt dan de wet te volgen.

Minister, ik sluit me aan bij de vragen van mevrouw Rombouts. Ik zou graag van u vernemen wat de resultaten zijn van het overleg met de jeugd- en de muzieksector. Trekt u budgetten uit om de jeugd- en de muzieksector te ondersteunen om eventueel aan bijkomende reglementeringen te moeten voldoen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, zoals u wellicht weet, werd een groot aantal adviezen uitgebracht, soms in groepsverband, soms niet. Het was niet enkel de muzieksector of de jeugdsector die heeft gereageerd, maar ook heel veel gemeentelijke diensten zoals de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), geluidsdeskundigen, technici, Ho.Re.Ca Vlaanderen en zo meer. Ze hebben de moeite genomen om het voorstel grondig te bekijken en om voorstellen te formuleren.

In een aantal gevallen heb ik ook kunnen vaststellen dat niet iedereen zich vertegenwoordigd voelt door het officiële standpunt van zijn organisatie. Heel wat organisaties en personen dringen erop aan het voorstel te behouden zoals het werd geformuleerd en wijzen ook op de technische haalbaarheid ervan. Ze stellen dat een perfecte combinatie kan worden gemaakt van het voorstel en de muziekbeleving.

Naast deze adviezen zijn er ook heel veel mails binnengekomen, heel vaak met positieve reacties van mensen die blij zijn met het initiatief, maar er werden ook veel bedenkingen geuit. Het toont aan dat het thema maatschappelijk enorm leeft. De reacties zijn heel uiteenlopend, van heel positief en opbouwend, over constructief met alternatieve voorstellen, tot heel kritisch. Er is een ongelooflijk gamma, we hebben honderden reacties ontvangen. Ze geven een genuanceerd beeld van de verzuchtingen en de vragen.

Mevrouw Rombouts, de belangrijkste opmerkingen uit de jeugd- en muzieksector zijn u wellicht bekend, maar ik overloop ze toch nog even. Volgens hen is het voorgestelde

maximum geluidsniveau van 100 dB(A) te laag, zowel voor de beleving van muziek als voor de technische haalbaarheid.

Het respecteren van de norm op elke voor het publiek toegankelijke plaats, was ook een belangrijk aspect waar de sector zich zorgen over maakt. De sector pleit daar voor de zogenaamde 'Front of House' (FOH), dat wil zeggen aan de mengtafel.

De jeugdsector en de kleinere organisatoren vrezen ook dat de flankerende maatregelen een belangrijke weerslag kunnen hebben op hun organisatie en budget.

Er waren ook nog heel wat vragen over het meten, hoe dat moet gebeuren, met welke apparatuur en of daarvoor in budgetten werd voorzien.

De afgelopen weken heb ik alle adviezen en reacties opgelijst, het waren er heel veel. We zijn met een aantal mensen opnieuw in gesprek gegaan, vooral om naar hun bezorgdheden te luisteren. Met die informatie en met de binnengekomen reacties zijn we aan de slag gegaan.

Op dit moment worden de voorstellen tot wijziging uitgeschreven en afgetoetst met een aantal belanghebbenden. De belangrijkste aanpassingen die we voor ogen hebben, is dat we van plan zijn om te sleutelen aan de categorieën. U weet dat we een voorstel hadden met drie categorieën, maar vooral de jeugdsector stelde dat het te ingewikkeld zou zijn om te bepalen onder welke categorie hij zou vallen. We zijn van plan om daar een oplossing voor te bieden.

Wat we ook willen doen, is het bestaande KB van 1977, dat nog altijd federale regelgeving is, integreren in VLAREM. We hadden eerst gezegd dat we voor de muzieksector iets apart zouden doen omdat die niet onder het KB viel. De muzieksector zei daarop dat we de sector stigmatiseerden. We zullen daarom het KB van 1977 integreren in VLAREM zodat we een integrale regeling op Vlaams niveau hebben.

We zijn ook aan het bekijken hoe we de flankerende maatregelen kunnen vereenvoudigen. We hebben er oor naar dat als men te veel maatregelen opgelegd krijgt, die niet nageleefd kunnen worden.

Er zijn ook mogelijkheden om de meetplaats, de meetmethode en het al dan niet verplicht ter beschikking stellen van gehoorbeschermers te herbekijken.

Bij de vereenvoudiging mogen we natuurlijk ons doel niet uit het oog verliezen: bezoekers beschermen tegen gehoorschade en de muziekbeleving garanderen. We hebben altijd geprobeerd om daar een evenwicht tussen te vinden en dat blijft ook ons uitgangspunt in de definitieve regeling.

De materie is heel complex en we hebben heel veel reacties gekregen. We zijn er ons van bewust dat we onze timing om een definitieve regeling te hebben voor de zomer van 2011, niet meer halen. Nu zetten we de timing voorop dat we de regeling in werking willen laten treden tegen 1 januari 2012. Het zou niet normaal zijn dat we nu nog iets veranderen en aan alle muziekfestivals opleggen dat ze tegen de zomer aan alle voorwaarden moeten voldoen. Dat is niet realistisch en zou niet getuigen van goed bestuur.

We overwegen ook – maar de beslissing hierover is nog niet definitief – om in een echte overgangperiode te voorzien. We zouden de regeling in werking laten treden in 2012, maar we zouden eventueel nog één of twee jaar met een aantal testen werken. We zijn nog aan het bekijken hoe we dat praktisch kunnen doen.

Mevrouw Rombouts, ik deel uw mening dat de vaak heftige reacties ook gestuurd zijn door het niet goed weten wat de bedoeling is, misschien door informatie die niet rechtstreeks komt. Ik ben er ook van overtuigd dat proefprojecten angst kunnen wegwerken, maar die zijn natuurlijk niet evident wegens de grote verscheidenheid aan activiteiten. Van in het begin was dit ons probleem, vandaar dat we met categorieën werken. Een groot megaopenluchtfestival kan moeilijk worden vergeleken met een kleine muziekclub of met een klein jeugdhuis. Dat is heel moeilijk. We moeten met de proefprojecten goed bekijken hoe we ermee omgaan. Ik zou

liever direct de regelgeving invoeren en dan eventueel binnen die regelgeving met een overgangsperiode werken. U kunt die ook beschouwen als een soort proef, maar het zijn niet echt proefprojecten. Dit hebben we nu in ons hoofd en we proberen het nu op een goede juridische manier uit te werken.

Ik benadruk dat het niet mijn bedoeling is om zomaar iets door te duwen en om de sector aan zijn lot over te laten.

Het is ook zo dat er een grootschalige informatiecampagne komt, dat heb ik ook van in het begin gezegd. Het is een campagne ten aanzien van jongeren over de risico's op gehoorschade in het algemeen. De campagne beperkt zich dus niet tot muziek. U weet dat we inzake iPods en mp3's niets kunnen regelen via onze regelgeving, maar we kunnen jongeren wel bewust maken van de risico's. Minister Vandeurzen heeft in samenspraak met mij een grootscheepse campagne uitgewerkt. We zullen er effectief mee starten. Ik heb dit eigenlijk al van in het begin, bij het overleg in 2009, ook zo gesteld.

Naast de sensibiliseringscampagne starten we uiteraard ook een campagne wanneer de regelgeving er definitief is, want we moeten ook de sector zelf informeren, uitleggen wat er precies afgesproken is en wat er van hem wordt verwacht. Er zijn dus twee campagnes gepland en deze zal een technische informatieronde zijn, ook gericht naar de toezichthouders.

Mevrouw De Vroe, u vroeg naar de budgetten. Afhankelijk van de flankerende maatregelen die we zullen nemen – maar daarover maken we dus nog overwegingen in overleg met een aantal actoren –, zou het de bedoeling moeten zijn dat we, bijvoorbeeld via de samenwerkingsovereenkomst met de gemeenten, bekijken hoe we een vergoeding kunnen geven voor bijvoorbeeld de aankoop van geluidsmeters die dan ter beschikking kunnen worden gesteld van organisaties. We zijn nog heel wat zaken aan het aftoetsen. We beseffen ook wel dat men graag ondersteuning krijgt indien er flankerende maatregelen nodig zijn. Ik kan u daarover nog geen definitief uitsluitsel geven. Ik meen dat ik al iets meer ademruimte heb gegeven, en het is niet de bedoeling om dit lang te laten aanslepen. We willen echt wel tijdig, en liefst nog voor de zomer, een beslissing nemen, maar we zullen de regelgeving pas laten ingaan vanaf 1 januari 2012.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Minister, ik wil u hartelijk danken voor uw antwoord, zeker voor de stand van zaken. Ik begrijp dat nog niet alles uitgediscussieerd werd, maar u stelt duidelijk dat het niet de bedoeling is om de zaak te laten liggen, en daar heeft inderdaad niemand baat bij. U geeft ook heel duidelijk mee aan dat een aantal elementen iets meer tijd vergen, dat ze eventueel nog moeten worden onderzocht of verfijnd.

U hebt het duidelijk ook over eventuele overgangsmaatregelen of over het eventueel inschakelen van proefprojecten. Het is belangrijk dat als we werken met overgangsmaatregelen of proefprojecten, er ook rechtszekerheid is voor de organisator. Als we nog niet 100 procent zeker zijn of als nog niet iedereen overtuigd is van het belang ervan, zou het niet goed zijn om al te werken met boetes en dergelijke. De rechtszekerheid bij de organisatoren is cruciaal bij overgangsmaatregelen of proefperiodes.

Het is positief om op die manier samen met de sector effectief gehoor te geven aan het knelpunt. We moeten inderdaad niet ontkennen dat er aandacht voor nodig is, en ik meen dat niemand van de sector dat volledig ontkent. Integendeel, de sector onderneemt ook zelf een aantal acties op vrijwillige basis. Het is goed dat we proberen om voor iedereen een rechte lijn te trekken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■